

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਾ ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1961 ਦੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 66 ।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)-- ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਆਈਟਮਾਂ 50 ਅਤੇ 50-- ਏ-- ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-- ਜਦੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ:- ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਅਧੀਨ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਹਲਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਈਟਮ 50 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਲਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਲਵਾਈ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1960 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 778 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਟੈਂਟ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਟੀ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਡੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਤਿੰਨ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜਾਂ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਮੈਸਜਰ ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਮੈਸਜਰ ਮਾਟੂ ਰਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮੈਸਜਰ ਤ੍ਰਿਖਾ ਰਾਮ ਚੰਦੂ ਲਾਲ।

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਲਵਾਈ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 50 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ'। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:--

"(1) ਅਨੁਸੂਚੀ B ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੌਡਿੰਗ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਵਿਕਰੀ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। -ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।"

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 50 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

1

2

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈਆਂ

ਜਦੋਂ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਦਾ ਵੀ ਆਰਗੂਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:--

1

2

ਰਿਉੜੀ, ਪਤਾਸੇ, ਗੱਚਕਾਂ ਮਿਸਰੀ (ਕੈਂਡੀ ਜਾਂ ਕੂਜ਼ਾ),

ਗੋਲੀਆਂ, ਬੁਰਾ, ਮਖਾਣੇ, ਮਰੁੰਡਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲੀਆਂ।

ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈਟਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1959 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਈਟਮ 50 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਫਰਮਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੱਡੂ ਅਤੇ ਜਲੇਬੀਆਂ ਨਾਮਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਖੰਡ ਵੇਚੀ ਗਈ, ਉਹ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਵਸਤੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਖੰਡ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦ 50 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਹਲਵਾਈਆਂ ਨੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਵੀ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਵੇਚੇ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੇਖ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੁਰਾ, ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ, ਕੀ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੇ ਰੂਪ, " ਰਿਉੜੀ, ਪਤਾਸੇ, ਗੱਚਕਾਂ ਮਿਸਰੀ (ਕੈਂਡੀ ਜਾਂ ਕੂਜ਼ਾ), ਗੋਲੀਆਂ, ਬੁਰਾ, ਮਖਾਣੇ, ਮਰੁੰਡਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲੀਆਂ", ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੀ ਹਲਵਾਈ ਆਪਣੇ ਸਾਧਾਰਨ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੰਡ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਵੇਚਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਦ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਦਾਰਥ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 8 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਉੜੀ ਅਤੇ ਪਤਾਸੇ ਆਦਿ, ਹਲਵਾਈ ਮਾਲ ਹਨ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਆਈਟਮ 50 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਲਮ 2 ਵਿਚ ਦਰਜ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ "ਜਦੋਂ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਭਰਾ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਹਲਵਾਈ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1658 ਆਫ਼ 1962, ਵਿਚ 29 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। , 1963, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਠਾਈ 50-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਵਾਈ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟਮ 50 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਮ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਠਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੱਡੂ ਅਤੇ ਜਲੇਬੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਠਾਈਆਂ ਦੇ ਸਸਤੇ ਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਮਦ 50 ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਈਟਮ 50-ਏ ਵਿਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਦਾਰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 50 ਰੁ. ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ